

วารสารพิภูล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561

ISSN 0858-527X

Learners' Attitudes towards Communicative Language Teaching in a Thai University Setting
(ทัศนคติของผู้เรียนต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทอุดมศึกษาไทย)

อรทัย ชัยญา รุญธรวิชัย

แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นประเพณีการเลี้ยงมีน่ายของชุมชนลุ่มน้ำคลองสวนหมาก จังหวัดกำแพงเพชร
จำเนียรน้อย สิงห์รักษ์

การเปิดรับสื่อที่เบาะแสรูปร่างแห่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมใน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
ราวีวรรณ นิธิไพบูลย์ และ ราวีวรรณ กมลสินธุ์

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง
พทิน วัชรชยะกูร รุทา เจริญวงศ์ และ สนธยา รามสุข

แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้ตนเองในทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ:
กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง
ภาวนิศา ตั้งวงศาศิริวัฒน์ และ สมกฤษ ศาสน

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนบ้านนาเจียง จังหวัดเลย
วราภรณ์ วัชชีรี และ กิตราพร เกษสังข์

การพัฒนาจิตความสามารถของพนักงานขับรถขนส่งสินค้าอันตรายข้ามแดนทางถนน ในกลุ่มประเทศ
CLMVT ความความตกลงในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

นิเวศ ธรรมชัยชูศักดิ์ สหัตชัย มหาวิทยาลัย การุณนิทัศน์ รัตนแสนวงษ์ พงศ์นรินทร์ เพชรชู
และ อิศรา กมลรุ่งเรือง

รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ
ภูมิพัฒน์มัย รักษามงคล

พหุศาสตร์สีเขียว: กระแสหลักความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในสังคมไทยร่วมสมัย
กรรณก สสารภิรมย์

การพัฒนาทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจของชุมชนแบบพึ่งตนเอง
จิตรารักษ์ เพ็ญดี

ความสัมพันธ์ของการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้และการรับรู้รวมสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต
มหาวิทยาลัยพระยา
ชาญศักดิ์ เสียงเย็น

ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการซื้ออาหารแช่แข็งของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร
พิชญญา เกอณีย์ และ ชินโสณ วิสิฐนิธิธิชา

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำชุมชนสวนพลู- พูล่อ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
ปริญญา นิกกรกุล

บทวิจารณ์หนังสือ

In It Together: Why Less Inequality Benefits All
วิทยา คานูณี

ฐานข้อมูล **TCI**

วารสารพิกุล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2561

ISSN 0858-527X

เจ้าของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและรองรับการตีพิมพ์ เผยแพร่ ผลงานวิชาการ ในรูปแบบบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์ และบทวิจารณ์หนังสือ ที่เป็นองค์ความรู้ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของคณาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย นักวิชาการ บุคลากรทางการศึกษา นิสิต และนักศึกษา

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ วงษ์บุญมาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชิน รอดกำเนิด

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
คณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ

ดร.วิชรา วินัยธรรม

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ยงงาม
ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ปัทมศิริวัฒน์
ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์
ศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ ธีรัตน์านนท์
รองศาสตราจารย์ ดร.โสรัช โปธิแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ โกวิทย์สมบูรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.แมรี สารวิทย์
รองศาสตราจารย์ ดร.จักษ์ พันธุ์เพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ วงศ์คำจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์
รองศาสตราจารย์ มัย ตะติยะ
รองศาสตราจารย์ อรุณลักษณ์ รัตนพันธุ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพบุรี
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความประจำฉบับ (Peer reviewers)

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ้ง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร คงศิริรัตน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองศาสตราจารย์ ดร.เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.จรัญธร บุญญานุภาพ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.การุณินันท์ รัตน์แสนวงษ์	มหาวิทยาลัยเกริก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศกร เมธีธรรม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรธร บุญรัตพันธ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ว่าที่ร้อยตรี ธนภณ นิธิเชาวกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ วัฒนะ	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล จิ์ฟู	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กุลแก้ว คล้ายแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทความทุกเรื่องที่ดีพิมพ์ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ทศนะและ
ข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความ
รับผิดชอบของบรรณาธิการ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอกบทความเพื่อการศึกษา
แต่ขอให้มีคำอ้างอิงเจ้าของบทความ และแหล่งที่มา อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

พิมพ์ที่: ห้างหุ้นส่วนสามัญ เจ พี ปรีนธ์

เลขที่ 266 ถนนเทศบาล 2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000 โทร. 081-7856368

รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

Strengthening Public Mind Model for
Students of Rajabhat University in the
Northern Area

ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล¹
Poompipat Rukponmongkol

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ได้รูปแบบเสริมสร้าง ดังนี้ 1) ระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ 2) สร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ 3) จัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4) สร้างเสริมการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ 5) คุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะ 6) ส่งเสริมให้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 7) ส่งเสริมการปลูกฝังจิตสาธารณะตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8) จัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ 9) จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการ

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จัดกิจกรรมจิตสาธารณะ 10) ส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 11) สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อฝึกให้มีจิตสาธารณะไปใช้ 12) จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ 13) ระดมทุนเพื่อจัดและปรับปรุงสื่อเทคโนโลยีให้ทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการ 14) ส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 15) ส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 16) วางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้

คำสำคัญ: รูปแบบ จิตสาธารณะ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The objectives of this research were to study the model of public mind reinforcement of Northern Rajabhat University's students. The researcher used 3 Steps including 1) To study the public mind of Northern Rajabhat University's students. 2) To develop the model of public mind reinforcement of Northern Rajabhat University' studentsby introducing public mind models and activities. 3) To evaluate the public mind reinforcement model of Northern Rajabhat University's students. The results of the analysis on public mind of Rajabhat universities' students of lower North in Thailand showed that Overall, there was a high level of public mind behavior to developing the model of public mind reinforcement and to evaluating the model of public mind reinforcement found that strengthening public mind model for students area including brainstorming ideas to help build public consciousness, build a good example of public mind, managing and learning to public mind, encourage public events and benefits, leading moral knowledge

of public interests, promoting economic sufficiency economy and its application, promoting economic sufficiency economy and its application, promoting the public cultivation of public mind according to philosophy of sufficiency economy, organizing organizations to increasing efficiency of public mind development, providing an environment facilities to public mind activities, encouraging application of sufficiency economic and social concepts, creating collaborative networks to train public mind of students, providing an environmental management for public mind activities, providing an environment support to public mind activities, raising funds to create and maintain enough technological media in need, encouraging application of sufficiency economy in environmental and cultural, promoting social media to supporting public mind in Rajabhat Universities and making policies and plans for public mind activities.

Keywords: Model, Public Mind, Student, Rajabhat University

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตและพัฒนา กำลังคนระดับกลางและระดับสูง ทำการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนางานองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก บทบาทสำคัญยิ่งของสถาบันอุดมศึกษาจึงกล่าวได้ว่าเป็น “ตัวนำการเปลี่ยนแปลง” (Change Agent) หรือเป็นองค์กรขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทและความรับผิดชอบ

ของการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา ในที่สุด (ภาวิข ทองโรจน์, 2550, หน้า 1)

ในปัจจุบันสังคมโลกาภิวัตน์การหลังไหลทางวัฒนธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนทำให้เกิดการทำลายคุณค่าและเอกลักษณ์ของสังคมนั้น ๆ และในการเปลี่ยนแปลงทางด้านความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจทำให้เกิดความก้าวหน้าในการผลิตภัณฑที่ทันสมัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งเกิดความเจริญทางด้านวัตถุของสังคม และยังเป็นตัวกำหนดการจัดระเบียบทางสังคมด้านอื่น ๆ ทั้งหมด เช่น ระบบครอบครัว ศาสนา รสนิยมต่าง ๆ การดำเนินชีวิตที่ต้องการความอยู่รอดตามสภาวะของสังคมที่จะต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการณ์เห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด (สุพัตรา สุภาพ, 2546, หน้า 120)

จากปัญหาและความสำคัญดังที่กล่าวมาประกอบกับผู้วิจัยได้ทำงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย (ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล 2556, หน้า 34 - 40) ซึ่งเก็บข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะในนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยทั้งหมด 40 มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า นักศึกษาเขตภาคเหนือมีกระบวนการพัฒนาจิตสาธารณะน้อยกว่าในเขตภาคอื่น ๆ และ พบว่า มีตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านนักศึกษา ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูกตเวที ความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง เจตคติต่อจิตสาธารณะ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ความเป็นแบบอย่างจากพ่อแม่การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล 3) ปัจจัยด้านสังคม/ ชุมชน ได้แก่ความเป็นแบบอย่างจากบุคคลสำคัญภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี/ วัฒนธรรม/ ศาสนา 4) ปัจจัยด้านคณาจารย์ ได้แก่ การประพฤติเป็นแบบอย่างของคณาจารย์การสั่งสอนการปลูกฝังจากคณาจารย์สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับคณาจารย์

5) ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ การได้รับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์การได้รับข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต

6) ปัจจัยด้านเพื่อน ได้แก่ ความเป็นแบบอย่างจากเพื่อนสัมพันธ์ภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อนการคล้อยตามการชักจูงของเพื่อน ประกอบกับการสัมภาษณ์ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยดีเด่นทางด้านจิตสาธารณะ จำนวน 10 มหาวิทยาลัย คือ

- 1) ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- 2) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- 3) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 4) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 5) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 6) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 7) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- 8) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 9) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 10) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รวมถึงบุคคลที่ได้รับการยอมรับอีก 3 ท่าน คือ 1) พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตโต) เจ้าอาวาสวัดญาณเวศกวัน จังหวัดนครปฐม 2) ท่านเจ้าคุณพระสาครมนี เจ้าอาวาสวัดสุทธิวาตวราราม ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเยาวชนจังหวัดสมุทรสาคร 3) คุณวิภา ศิลาสุวรรณ ผู้นำชุมชนตำบลท่าฉลอม (ผู้ได้รับรางวัลดีเด่นด้านจิตสาธารณะ) ที่สำคัญงานวิจัยที่การศึกษาแก่นักศึกษายังมีน้อยมากทำให้ยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับประชากรกลุ่มนี้นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาในระดับนี้เมื่อจบการศึกษาไปบางส่วนอาจจะทำงานซึ่งมีโอกาที่จะได้รับการพัฒนาน้อย ดังนั้นรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาที่พัฒนาขึ้นจะทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ ได้ทราบถึงรูปแบบกระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาทำให้สามารถวางแผนการจัดการศึกษาหรือการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาอีกทั้งเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาไปแล้วสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) เพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อหาตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะรวมทั้งตัวแปรที่ทำการศึกษาวิจัยในงานวิจัยที่เสร็จเรียบร้อยแล้วในเรื่องจิตสาธารณะเพื่อมาสร้างแบบสอบถามในการสำรวจระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

2. เก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ 8 แห่ง คือ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 7) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. วิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ได้ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ จำนวน 8 มหาวิทยาลัย จำนวนนักศึกษา 76,538 คน (ข้อมูลรายงานประจำปี 2558, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

2. กลุ่มตัวอย่าง กำหนดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608 - 609) ได้กลุ่มตัวอย่าง 617 คน งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และอีกส่วนจัดส่งเครื่องมือวิจัยไปทางไปรษณีย์ ซึ่ง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) กล่าวว่าในการส่งข้อมูลเครื่องมือวิจัยไปทางไปรษณีย์ ควรทำการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 เปอร์เซ็นต์ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 6 ตัว ดังนี้ ภูมิพิพัฒนา รักพรหมงคล (2556, หน้า 34 - 40) เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำวิจัยในปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะและพบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ตัวนี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ คือ 1) ปัจจัยด้านนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสังคม/ ชุมชน 4) ปัจจัยด้านคณาจารย์ 5) ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี 6) ปัจจัยด้านเพื่อน

ขั้นตอนที่ 2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือดำเนินการ ดังนี้

1. รังรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะและกิจกรรมเสริมสร้างจิตสาธารณะ

2. เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คนโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยนำรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา และกิจกรรมเสริมสร้างจิตสาธารณะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน โดย

การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ขั้นตอนที่ 3 การสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing)

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือดำเนินการดังนี้ จัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ผู้วิจัยดำเนินการโดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์ จำนวน 40 คน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ เพื่อประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือในเชิงการปฏิบัติจริงเกณฑ์ในการประเมินเพื่อคัดเลือกคัดเลือกประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ สรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือดำเนินการ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์จำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ จำแนก เพศ และชั้นปีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ จำนวน 800 คน พบว่า เป็นเพศชาย 428 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 เพศหญิง 372 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 และชั้นปีของนักศึกษา ชั้นปี 1 จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 ชั้นปี 2 จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 ชั้นปี 3 จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ชั้นปี 4 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และ นักศึกษาครุศาสตร์ ปี 5 จำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 5.62

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ข้อที่ 7 ฉันเต็มใจให้บริการและช่วยเหลืออาจารย์ เพื่อนหรือบุคคลอื่นแม้ไม่ได้ถูกขอร้องให้ช่วย ($\bar{X} = 4.51$) รองลงมา ข้อที่ 9 ฉันช่วยบอกเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวและผู้ไม่รู้จักทาง ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา คือ ด้านการเสียสละต่อสังคม ข้อที่ 15 คือ ฉันอาสาช่วยงานอาจารย์ เช่น ทำสมุดการบ้านมาแจกเพื่อน ๆ จัดกิจกรรมนิทัศน์การ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.32$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ข้อที่ 5 ฉันช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อช่วยเหลือเพื่อนและผู้ที่มีปัญหา ($\bar{X} = 3.45$) และ ข้อที่ 4 คือ ฉันมักจะพูดโน้มน้าวให้เพื่อนทำงานเพื่อเกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วมและสังคม ($\bar{X} = 3.48$)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนักศึกษาของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่าข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ ฉันไม่หยิ่งของผู้อื่นก่อนได้รับอนุญาต และเมื่อฉันเก็บของได้ฉันจะนำไปคืนเจ้าของ ($\bar{X} = 4.40$) และด้านเจตคติต่อจิตสาธารณะ คือ ฉันเชื่อว่าการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ทำให้มีโอกาสนช่วยเหลือสังคมและผู้เดือดร้อน ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ ฉันไม่ประพฤติตนเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก และไม่หลอกลวงผู้อื่น ($\bar{X} = 4.32$) และเจตคติต่อจิตสาธารณะ คือ ฉันพร้อมที่จะทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมทุกครั้งแม้ไม่ได้รับค่าตอบแทน หรือผลประโยชน์ใด ๆ ในส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด ด้านความมีระเบียบวินัย คือ ฉันรักษาระเบียบวินัยของทางมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด เช่น การแต่งตัว การเข้าร่วมกิจกรรม ฯลฯ ($\bar{X} = 3.25$)

4. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านครอบครัวของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่าข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นแบบอย่างจากพ่อแม่ คือ เมื่อพ่อหรือแม่รู้ว่าเพื่อนบ้านมีปัญหาเดือดร้อนท่านจะโทรศัพท์ไปถามข่าว

หรือไปเยี่ยมถึงบ้านเพื่อช่วยเหลือ ทำให้ฉันเกิดความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.31$) และด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล คือ พ่อแม่จะอธิบายเหตุผลเมื่อต้องการสนับสนุนให้ฉันทำสิ่งที่ดีหรือห้ามไม่ให้ฉันทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาด้านความเป็นแบบอย่างจากพ่อแม่ คือ ฉันทำตามแบบอย่างพ่อแม่ของฉันในการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม ($\bar{X} = 4.16$) และการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยพ่อแม่จะส่งเสริมให้ฉันทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ท่านบอกว่า เป็นเพื่อนกันต้องรู้จักช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการเลี้ยงดูแบบตามใจ คือ ถ้ารู้ว่าอาจารย์ลงโทษฉันพ่อแม่จะเสียใจและกล่าวตำหนิอาจารย์ ($\bar{X} = 3.00$)

5. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสังคม/ชุมชนของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ วิทยาการด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นแนะนำให้รู้จักแนวทางในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวมในด้านจิตสาธารณะ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา ด้านประเพณี/ วัฒนธรรม/ ศาสนาในวันสำคัญทางศาสนา ฉันจะไปช่วยเหลือวัดหรือสถานที่จัดงานพิธีทางศาสนา ทำให้ฉันเกิดความรู้สึกในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.15$) และด้านความเป็นแบบอย่างจากบุคคลสำคัญ คือ การกระทำของบุคคลสำคัญที่ช่วยเหลือเสียสละและมุ่งมั่นในการพัฒนาสังคมทำให้ฉันชื่นชมและอยากลอกเลียนแบบและทำตาม ($\bar{X} = 4.10$) และฉันได้ช่วยเหลือผู้อื่นและบำเพ็ญประโยชน์ จากการแนะนำหรือศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านความเป็นแบบอย่างจากบุคคลสำคัญ คือ การมีบุคคลที่มีบทบาทในสังคมเป็นแกนนำในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมทำให้ฉันเกิดความรู้สึกอยากทำกิจกรรมเหล่านั้นเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.80$)

6. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคณาจารย์ของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประพฤติเป็นแบบอย่างของ

คณาจารย์ คือ ฉันเคยเห็นคณาจารย์ส่วนใหญ่ของฉันอุทิศตนโดยการช่วยเหลือผู้อื่นและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม จึงเป็นแบบอย่างให้ฉันทำตาม ($\bar{X} = 4.15$) และด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับคณาจารย์ คือ คณาจารย์มักให้คำแนะนำฉันเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม จึงทำให้ฉันเกิดความมุ่งมั่นในการบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คณาจารย์สอนให้ฉันรับรู้และตระหนักถึงปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.06$) และฉันคิดว่าพฤติกรรมจิตสาธารณะ เช่น การมีน้ำใจ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ ฯลฯ เกิดจากการปลูกฝังและอบรมจากคณาจารย์ ($\bar{X} = 4.00$) และฉันร่วมกิจกรรมเพื่อประโยชน์ต่อสังคมกับคณาจารย์ของฉันเป็นประจำ จึงทำให้ฉันเกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คณาจารย์สอนให้ฉันรู้จักเห็นใจและเสียสละแก่ผู้อื่นที่ขาดแคลนโอกาสทางสังคม ($\bar{X} = 3.95$)

7. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเพื่อนของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นแบบอย่างจากเพื่อน คือ เพื่อนของฉันชอบกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคม จึงทำให้ฉันเกิดความประทับใจและเป็นแบบอย่างในการบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 4.20$) และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนฉันร่วมกิจกรรมเพื่อประโยชน์ต่อสังคมกับเพื่อนของฉันเป็นประจำ จึงทำให้ฉันเกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา เพื่อนฉันมักชวนฉันไปปฏิบัติธรรมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.12$) และฉันทำตามการชักจูงของเพื่อน จึงทำให้ฉันมีจิตสำนึกด้านจิตสาธารณะเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการคล้อยตามการชักจูงของเพื่อน คือ เมื่อเพื่อนชักจูงไปร่วมงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือสังคมฉันรีบตัดสินใจในการช่วยเหลือนั้น ($\bar{X} = 3.98$)

8. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสื่อ/เทคโนโลยีของระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต

ภาคเหนือ พบว่าข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์คือฉันคิดว่า การนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์ ด้านความเดือดร้อนของคนในสังคมทำให้ฉันมีโอกาสได้ช่วยเหลือคนในสังคมยิ่งขึ้น เช่น การบริจาคเงินสิ่งของหรือสละกำลังกาย ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมา คือ การนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์มีส่วนช่วยให้ฉันเกิดการเห็นอกเห็นใจ และอยากช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.15$) และเมื่อฉันได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับความเดือดร้อน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ฉันจะช่วยเหลือโดยผ่าน อินเทอร์เน็ต จึงทำให้ฉันเกิดความรู้สึกอยากช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.15$) และฉันได้รับข้อมูลข่าวสาร จากอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับความเดือดร้อนของผู้อื่น เช่น น้ำท่วม ฯลฯ จึงทำให้ฉันเกิดจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ คือ ฉันได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ ทำให้ฉันเกิดการเห็นอกเห็นใจและอยากช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 3.95$)

ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

1. ระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ

1) ส่งเสริมกิจกรรมปรองดองในการรักสามัคคีช่วยเหลือแบ่งปันกัน เช่น กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ข้ามคณะ กิจกรรมเข้าค่ายปรองดองต่างคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฯลฯ

2) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีความเสียสละช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรมการแบ่งปันความรู้จากพี่สู่รุ่นน้อง กิจกรรมค่ายอาสากิจกรรมการบริจาค

3) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ป้องกัน ส่งเสริมการรณรงค์ เช่น กิจกรรมขับขี้พลอดภัย การรณรงค์การซื้อสิทธิขายเสียง การปลูกป่า ฯลฯ

4) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเฝ้าระวังโดยการมีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาโบราณสถาน โบราณวัตถุการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ ฯลฯ

5) จัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง

2. สร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ

1) จัดให้มีการรณรงค์ให้เกิดการทำให้เป็นแบบอย่างที่ดี หรือเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานในด้านการมีจิตสาธารณะ

2) มีการจัดทำฐานข้อมูลของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ที่ทำความดีมีจิตสาธารณะ และเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต

3) จัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด ความเป็นอยู่พอเพียง

4) จัดให้มีการสร้างแรงจูงใจให้ทำความดีมีจิตสาธารณะ โดยมีการให้รางวัลหรือยกย่องสำหรับบุคคลที่ทำดีมีจิตสาธารณะและต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ประพฤติตนไม่ดี

3. จัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1) จัดให้มีการจัดการเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะในโปรแกรมสังคมศึกษา ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด/ แผนการเรียนรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ

2) จัดให้มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับโปรแกรมวิชาต่าง ๆ โดยอาจบูรณาการในแต่ละรายวิชา หรือบูรณาการหลายรายวิชาการเรียนรู้เข้าด้วยกันโดยให้โปรแกรมวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนนำ

3) จัดให้มีการจัดการเรียนรู้โดยการจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในด้านการมีจิตสาธารณะ

4) จัดให้มีการจัดกิจกรรมด้านการฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจใน
ฐานะที่อาจจะต้องเป็นผู้ดำเนินการในอนาคต

5) จัดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
จัดเป็นกิจกรรมเสริมที่เป็นกิจกรรมในมหาวิทยาลัยและหรือจัดเป็นกิจกรรม
พิเศษที่เป็นกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย

6) จัดให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตสาธารณะในลักษณะต่าง ๆ
อย่างหลากหลาย ดังนี้

6.1 จัดกิจกรรมด้านเกมการจัดการ (Management Game)
เป็นการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ ปลูกฝังให้มี
จิตสาธารณะ เช่น ฝึกเรื่องของกระบวนการกลุ่ม (Group Discussion) ทำกิจกรรม
กลุ่มคุณภาพ (QC Circles) การแสดงบทบาทสมมติ (Role - Playing)

6.2 จัดกิจกรรมด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork) เพื่อฝึก
ให้นักศึกษาเป็นทีมและรู้จักร่วมมือ (Co - Ordination) และสร้างคุณค่าร่วม
(Share Values) ให้เกิดขึ้นด้วย

6.3 จัดกิจกรรมด้านพัฒนาแนวความคิด (Concept) ระดม
สมอง (Brainstorming) เพื่อให้นักศึกษารู้จักคิดริเริ่ม (Initiative) และความคิด
สร้างสรรค์ (Creative Thinking)

6.4 จัดกิจกรรมด้านการฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ
(Problem - Solving and Decision Making) ในฐานะที่อาจจะต้องเป็นผู้
นำกลุ่มในอนาคต

6.5 จัดกิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation)
เพื่อให้นักศึกษารู้จักหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีน้ำใจต่อกัน

4. สร้างเสริมการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์

1) จัดประชุมชี้แจงเรื่องการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะให้ทุกภาค
ส่วนได้รับทราบพร้อมกันทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดกิจกรรมสาธารณะ
ประโยชน์

2) จัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ร่วมกับชุมชน เช่น กิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น กิจกรรมทางศาสนา ประเพณีท้องถิ่น หรืองานพิธีต่าง ๆ เพื่อให้เด็กมีจิตสาธารณะ

3) จัดค่ายอาสาเพื่อพัฒนาสาธารณะประโยชน์ให้กับนักศึกษา

4) ส่งเสริมให้นักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์

5. คุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะ

1) ส่งเสริมให้คณาจารย์จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมตามแนวทางพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะทุกรายวิชา

2) จัดให้มีการปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัย มีความซื่อสัตย์ สุจริตมีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความเสียสละ ยึดมั่นเพียร มีความสามัคคี อุดหนุนประหยัด

3) ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าร่วมกิจกรรมคุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่องโดยเข้ารับการฝึกอบรมด้านคุณธรรม

4) จัดทำคู่มือการฝึกอบรมการปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมที่สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

6. ส่งเสริมให้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1) การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้จ่ายของตนเอง โดยใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลอย่างพอประมาณอย่างประหยัดและเท่าที่จำเป็น

2) การให้นักศึกษารู้จักออมเงิน มีกลไกลลดความเสี่ยง ดังนี้

2.1 มีระบบสวัสดิการมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 มีระบบการออมเงิน

2.3 มีระบบสหกรณ์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.4 มีระบบประกันต่าง ๆ

3) ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักประหยัด ดังนี้

3.1 ใช้และกินอย่างมีเหตุผล

3.2 ไม่ฟุ่มเฟือย

3.3 ใช้พลังงานเท่าที่จำเป็น

3.4 ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

4) ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ โดยผลิต หรือสร้างรายได้ที่สามารถสอดคล้องได้ ดังนี้

4.1 สอดคล้องกับความต้องการ

4.2 สอดคล้องกับภูมิสังคม

4.3 สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.4 สอดคล้องกับทรัพยากรท้องถิ่น

7. ส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1) ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การทำให้นักศึกษารู้จักความพอเพียงปลูกฝังอบรมบ่มเพาะให้นักศึกษามีความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักสามพอ คือ พออยู่พอกินพอใช้

2) จัดให้มีการรวบรวมกระแสพระราชดำรัสขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช โดยจัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็กแผ่นพับประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

3) จัดให้มีการน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชมาปรับใช้ในการทำโครงการหรือกิจกรรม เช่น โครงการเปิดรั้วน้ำใจถวายในหลวงเป็นโครงการที่ทำความดีถวายในหลวง

4) จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5) จัดให้น้องอัครความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยให้นักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครออกเผยแพร่ โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย

8. จัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้

- 1) จัดให้มีโครงสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างเป็นระบบ
- 2) แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาจิตสาธารณะโดยตรง
- 3) จัดให้มีการกำหนดภารกิจในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนา

จิตสาธารณะอย่างชัดเจน

- 4) จัดให้มีแนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจน

9. จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ

1) จัดให้มีอาคารสถานที่ที่ร่มรื่นสวยงามและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาจิตสาธารณะ

2) จัดให้มีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ให้เป็นสัดส่วนสะดวกต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะจัดป้ายนิเทศป้ายคำขวัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนนอกห้องเรียนและทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4) จัดให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา

10. ส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1) ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักช่วยเหลือสังคมหรือชุมชน โดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ปลุกฝังจิตสำนึกสาธารณะ

1.2 ปลุกฝังความสามัคคี

1.3 ปลุกฝังความเสียสละ

2) จัดให้มีกิจกรรมเข้าค่ายพัฒนาจิตสาธารณะ

3) จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้เผยแพร่องค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง

11. สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อฝึกให้มีจิตสาธารณะไปใช้

1) จัดให้มีเครือข่ายของคณะกรรมการอาจารย์ ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สูงวัยในท้องถิ่น พระสงฆ์ เพื่อเป็นเครือข่ายในด้านการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ

2) จัดให้มีการแสวงหาบุคคลเข้ามาร่วมในการจัดกิจกรรม โดยกำหนดคุณสมบัติพื้นฐาน สำหรับการพิจารณา ได้แก่ เป็นผู้สนใจเรื่องการศึกษา เป็นผู้นำกลุ่ม ผู้นำชุมชน เป็นผู้ปกครองนักศึกษาเป็นศิษย์เก่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถหลาย ๆ ด้านเพื่อมาร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาจิตสาธารณะ

3) จัดให้มีการติดต่อ เชิญชวน จัดทำหนังสือเชิญชวนการประชาสัมพันธ์ให้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนาจิตสาธารณะ

4) จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความมีส่วนร่วม ได้แก่ การร่วมปรึกษาหารือ การจัดประชุม การพบปะสังสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายตลอดจนการร่วมจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น ชมรมศิษย์เก่าชมรมผู้ปกครอง

5) สร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์สนิทสนมมีความเข้าใจ กันระหว่างครูและภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ด้วยวิธีการหลากหลาย ได้แก่ การร่วมประชุม ปรึกษาหารือ การพบปะพูดคุย กิจกรรมการมอบของขวัญ ส่งบัตรอวยพรในโอกาสสำคัญ กิจกรรมพบปะเยี่ยมเยียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดขึ้น เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวันเด็ก

6) จัดให้มีการเชิญภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนเข้ามาอาสาสมัครให้ความรู้และเข้าร่วมกิจกรรมด้านจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างต่อเนื่อง

7) จัดให้มีการยกย่อง เชิดชูเกียรติ วิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ให้ความรู้ในชุมชน หรืออุปการคุณต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่เป็นประจำ และอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดนิทรรศการมอบเกียรติบัตร จัดทำแผ่นพับเผยแพร่คุณความดี ลงวารสารหรือประกาศลงวิทยุชุมชน หรือลงประกาศในหนังสือพิมพ์ และหรือจัดเลี้ยงขอบคุณพร้อมมอบรางวัล

12. จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ

- 1) จัดให้มีอาคารสถานที่ที่ร่มรื่นสวยงามและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาจิตสาธารณะ
- 2) จัดให้มีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ให้เป็นสัดส่วนสะดวกต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะจัดป้ายนิเทศป้ายคำขวัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 3) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนนอกห้องเรียนและทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏและนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 4) จัดให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา

13. ระดมทุนเพื่อจัดและปรับปรุงสื่อเทคโนโลยีให้ทันสมัยและเพียงพอกับความต้องการ

- 1) จัดให้มีการระดมทุนจากผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและเอกชนและหน่วยงานของรัฐเพื่อจัดหาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ได้มาตรฐานและสามารถให้บริการผู้เรียนครบทุกคน
- 2) จัดอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัย
- 3) จัดให้มีการปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพ
- 4) จัดทำและพัฒนาเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ

14. ส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

- 1) จัดให้มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ป่า เพื่อฟื้นฟูรักษาความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) จัดให้นักศึกษาได้มีกรร่วมกันสร้างความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติโดยผ่านกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.2 กิจกรรมฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรมในท้องถิ่น

ดังนี้

- 2.3 กิจกรรมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่น
- 3) จัดให้นักศึกษาร่วมสืบสานวัฒนธรรมไทยโดยยึดหลักปฏิบัติ

- 3.1 สร้างจิตสำนึกรักภักดี รักบ้านเกิด
- 3.2 ฟื้นฟูและอนุรักษ์อาหารประจำถิ่น
- 3.3 ฟื้นฟูและอนุรักษ์ดนตรีไทยและเพลงไทย
- 3.4 ฟื้นฟูและอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถาน

15. ส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัย

ราชภัฏ

1) จัดให้มีการสร้างระบบการสื่อสารที่ดีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้ “สุนทรียสนทนา” เป็นกระบวนการสื่อสารและสร้างกลไกการเรียนรู้ร่วมกันโดยผ่านการประชาสัมพันธ์ของพิธีกรในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประชุมประจำเดือน เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) จัดให้มีการเพิ่มพื้นที่สื่อในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะให้แพร่หลาย เช่น สื่อท้องถิ่นหรือวิทยุชุมชน

3) จัดให้มีการดำเนินรายการส่งเสริมการมีจิตสาธารณะทางวิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์สื่อมวลชน อินเทอร์เน็ต โดยขอความร่วมมือจากนักเขียน นักจัดรายการ หนังสือพิมพ์ในการเผยแพร่จิตสาธารณะให้เข้าถึงประชาชน โดยหยิบยกปัญหาท้าทายการขาดจิตสาธารณะที่พบในสังคมปัจจุบันมาประกอบในการจัดรายการ

4) จัดให้มีการรณรงค์ให้เกิดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะ โดยเปิดเวทีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา กับชุมชน หรือองค์กรเอกชน

16. วางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้

1) จัดให้มีการกำหนดนโยบายด้านการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะอย่างชัดเจน

2) จัดให้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจิตสาธารณะ

3) จัดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและกำหนดประเด็นจิตสาธารณะที่ต้องการพัฒนา

4) กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานเกี่ยวกับจิตสาธารณะ

5) จัดให้มีการกำหนดแผนงาน โครงการ และกำหนดวิธีการดำเนินกิจกรรม โครงการที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะและกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการมี จิตสาธารณะ

ผลการประเมินรูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ

1. ด้านระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ค่าความถี่ด้านระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ เห็นด้วย (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ พบว่า การจัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง (ความถี่ 37) รองลงมา คือ จัดกิจกรรมประกวด ในการรักษามัคคีช่วยเหลือแบ่งปันกัน เช่น กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ข้ามคณะ กิจกรรมเข้าค่ายประกวดต่างคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฯลฯ (ความถี่ 36) และส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรมการแบ่งปันความรู้จากพี่สู่รุ่นน้อง กิจกรรมค่ายอาสา กิจกรรมการบริจาค ฯลฯ (ความถี่ 33) ตามลำดับ

2. ด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะโดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ พบว่า จัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด ความเป็นอยู่พอเพียง (ความถี่ 38)

รองลงมา จัดให้มีการรณรงค์ให้เกิดการทำเป็นแบบอย่างที่ดี หรือเป็นตัวอย่งที่ดีในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานในด้านการมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 38) และมีการจัดทำฐานข้อมูลของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ที่ทำความดีมี จิตสาธารณะ และเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต (ความถี่ 36) ตามลำดับ

3. ด้านจัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านจัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 37) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านจัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า จัดให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตสาธารณะในลักษณะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย (ความถี่ 37) รองลงมา จัดให้มีการจัดการเรียนรู้โดยการจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในด้านการมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 35) และจัดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดเป็นกิจกรรมเสริมที่เป็นกิจกรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏและจัดเป็นกิจกรรมพิเศษที่เป็นกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 34) ตามลำดับ และจะเห็นว่าค่าความถี่ที่น้อยที่สุด คือ จัดให้มีการจัดการเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะในโปรแกรมสังคมศึกษา ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ แผนการเรียนรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 19)

4. ด้านสร้างเสริมการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดประชุมชี้แจงเรื่องการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะให้ทุกภาคส่วนได้รับทราบพร้อมกันทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ (ความถี่ 40) จัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ร่วมกับชุมชน เช่น กิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น กิจกรรมทางศาสนา ประเพณีท้องถิ่น หรืองานพิธีต่าง ๆ เพื่อให้ได้กมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) จัดค่ายอาสาเพื่อพัฒนาสาธารณะประโยชน์ให้กับนักศึกษา (ความถี่ 40) ส่งเสริมให้นักศึกษำบำเพ็ญประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ

(ความถี่ 40) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมสาธารณะ ประโยชน์ (ความถี่ 40)

5. ด้านคุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะโดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านคุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านส่งเสริมให้คณาจารย์จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมตามแนวทางพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะทุกรายวิชา (ความถี่ 38) รองลงมา จัดให้มีการปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัย มีความซื่อสัตย์ สุจริตมีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคี อดทนประหยัด (ความถี่ 34) และส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าร่วมกิจกรรมคุณธรรมนำความรู้สู่จิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง โดยเข้ารับการฝึกอบรมด้านคุณธรรม (ความถี่ 31) ตามลำดับ

6. ด้านส่งเสริมให้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านส่งเสริมให้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ พบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้จ่ายของตนเอง โดยใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลอย่างพอประมาณอย่างประหยัดและเท่าที่จำเป็น (ความถี่ 40) และส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักประหยัด (ความถี่ 40) ตามลำดับ

7. ด้านส่งเสริมการปลูกฝังจิตสาธารณะตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านส่งเสริมการปลูกฝังจิตสาธารณะตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ พบว่า จัดให้มีการรวบรวมกระแสพระราชดำรัสขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช โดยจัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็กแผ่นพับประชาสัมพันธ์เว็บไซต์

ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น (ความถี่ 40) และจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความถี่ 40) และจัดให้นาองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ผู้ประกอบการและชุมชนโดยให้นักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครออกเผยแพร่โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย (ความถี่ 40) ตามลำดับ

8. ด้านจัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่จัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ พบว่า แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาจิตสาธารณะโดยตรง (ความถี่ 40) รองลงมา จัดให้มีการกำหนดภารกิจในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างชัดเจน (ความถี่ 39) และจัดให้มีโครงสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างเป็นระบบ (ความถี่ 36) ตามลำดับ

9. ด้านจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ (ความถี่ 32) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ พบว่า จัดให้มีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ให้เป็นสัดส่วนสะดวกต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะจัดป้ายนิเทศป้ายคำขวัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 35) รองลงมา จัดให้มีอาคารสถานที่ที่ร่มรื่นสวยงามและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาจิตสาธารณะ (ความถี่ 30) และจัดให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา (ความถี่ 26) แต่มีข้อที่มีความถี่ไม่ถึงเกณฑ์ คือ จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนนอกห้องเรียนและทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 17)

10. ด้านส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า จัดให้นักศึกษาร่วมสืบสานวัฒนธรรมไทยโดยยึดหลักปฏิบัติดังนี้ (ความถี่ 39) รองลงมา จัดให้นักศึกษาได้มีการร่วมกันสร้างความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติโดยผ่านกิจกรรม (ความถี่ 35) ตามลำดับ

11. ด้านสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อฝึกให้มีจิตสาธารณะไปใช้ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดให้มีเครือข่ายของคณะกรรมการ อาจารย์ ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้สูงวัยในท้องถิ่น พระสงฆ์ เพื่อเป็นเครือข่ายในด้านการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) จัดให้มีการแสวงหาบุคคลเข้าร่วมในการจัดกิจกรรม โดยกำหนดคุณสมบัติพื้นฐาน สำหรับการพิจารณา ได้แก่ ผู้สนใจเรื่องการศึกษาเป็นผู้นำกลุ่ม ผู้นำชุมชน เป็นผู้ปกครอง นักศึกษาเป็นศิษย์เก่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถหลาย ๆ ด้านเพื่อมาร่วมเป็นเครือข่ายในการพัฒนาจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) จัดให้มีการติดต่อเชิญชวนจัดทำหนังสือเชิญชวนการประชาสัมพันธ์ ให้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนาจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความมีส่วนร่วม ได้แก่ การร่วมปรึกษาหารือ การจัดประชุม การพบปะสังสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายตลอดจนการร่วมจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น ชมรมศิษย์เก่าชมรมผู้ปกครอง (ความถี่ 40) สร้างความสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์สนิทสนมมีความเข้าใจกันระหว่างครูและภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ด้วยวิธีการหลากหลาย ได้แก่ การร่วมประชุม ปรึกษาหารือ การพบปะพูดคุย กิจกรรมการมอบของขวัญ ส่งบัตรอวยพรในโอกาสสำคัญ กิจกรรมพบปะเยี่ยมเยียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดขึ้น เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวันเด็ก (ความถี่ 40) จัดให้มีการเชิญภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนเข้ามาอาสาสมัครให้ความรู้และเข้าร่วมกิจกรรมด้านจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

อย่างต่อเนื่อง (ความถี่ 40) จัดให้มีการยกย่อง เชิดชูเกียรติ วิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ให้ความรู้ในชุมชน หรือ อุประการคุณต่อมหาวิทยาลัย ราชภัฏ อยู่เป็นประจำและอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดนิทรรศการมอบเกียรติบัตร จัดทำแผ่นพับ เผยแพร่คุณความดี ลงวารสารหรือประกาศลงวิทยุชุมชน หรือลงประกาศในหนังสือพิมพ์และหรือจัดเลี้ยงขอบคุณพร้อมมอบรางวัล (ความถี่ 40)

12. ด้านจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดให้มีอาคารสถานที่ที่ร่มรื่นสวยงามและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) จัดให้มีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ให้เป็นสัดส่วนสะดวกต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะจัดป้ายนิเทศ ป้ายคำขวัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 40) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนนอกห้องเรียนและทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 40) จัดให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา (ความถี่ 40)

13. ระดมทุนเพื่อจัดและปรับปรุงสื่อเทคโนโลยีให้ทันสมัยและเพียงพอ กับความต้องการ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดให้มีการระดมทุนจากผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและเอกชนและหน่วยงานของรัฐเพื่อจัดหาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ได้มาตรฐานและสามารถให้บริการผู้เรียนครบทุกคน (ความถี่ 40) จัดอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัย (ความถี่ 40) จัดให้มีการปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพ (ความถี่ 40) จัดทำและพัฒนาเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ (ความถี่ 40)

14. ส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม มาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า จัดให้มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ป่า เพื่อฟื้นฟูรักษาความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ (ความถี่ 40) จัดให้นักศึกษาได้มีการร่วมกันสร้างความสมดุลของ

ทรัพยากรธรรมชาติโดนผ่านกิจกรรมต่อไปนี้ 1) กิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม 2) กิจกรรมฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรมในท้องถิ่น 3) กิจกรรมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่น (ความถี่ 40) และจัดให้นักศึกษาร่วมสืบสานวัฒนธรรมไทย โดยยึดหลักปฏิบัติดังนี้ 1) สร้างจิตสำนึกรักประเทศไทย รักบ้านเกิด 2) ฟื้นฟูและอนุรักษ์อาหารประจำถิ่น 3) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ดนตรีไทยและเพลงไทย 4) ฟื้นฟูและอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถาน (ความถี่ 40)

15. ด้านส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า ด้านส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า จัดให้มีการรณรงค์ให้เกิดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะ โดยเปิดเวทีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคณาจารย์ และนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา กับชุมชนหรือองค์กรเอกชน (ความถี่ 39) รองลงมา จัดให้มีการเพิ่มพื้นที่สื่อในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะให้แพร่หลาย เช่น สื่อท้องถิ่นหรือวิทยุชุมชน (ความถี่ 38) ตามลำดับ

16. ด้านวางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้ โดยจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ พบว่า วางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้ (ความถี่ 40) ในส่วนกิจกรรมเนื้อหาที่วางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้ พบว่า จัดให้มีการกำหนดนโยบายด้านการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะอย่างชัดเจน (ความถี่ 40) รองลงมา จัดให้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) และจัดให้มีการกำหนดแผนงาน โครงการ และกำหนดวิธีการดำเนินกิจกรรม โครงการที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะและกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการมีจิตสาธารณะ (ความถี่ 40) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือต้องเร่งระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะอย่างเร่งด่วน และเสริมกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านระดมความคิดเพื่อช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านการมีจิตสาธารณะ โดยการจัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง และจัดโครงการจัดกรรมกิจปรองดองในการรักสามัคคีช่วยเหลือแบ่งปันกัน เช่น กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ข้ามคณะ กิจกรรมเข้าค่ายปรองดองต่างคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฯลฯ และโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรมการแบ่งปันความรู้จากพี่สู่รุ่นน้อง กิจกรรมค่ายอาสากิจกรรมการบริจาค ฯลฯ

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือต้องเสริมสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ ในส่งเสริมกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมีจิตสาธารณะ เช่น การจัดให้มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยเสียสละ ขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคีอดทน ประหยัด มีความเป็นอยู่พอเพียง หรือจัดให้มีการรณรงค์ให้เกิดการทำเป็นแบบอย่างที่ดี หรือเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานในด้านการมีจิตสาธารณะ และส่งเสริมการมีการจัดทำฐานข้อมูลของผู้บริหาร อาจารย์นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนที่ทำความดีมีจิตสาธารณะ และส่งเสริมข้อมูลที่เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือต้องเสริมสร้างด้านจัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านจัดการเรียนรู้สู่การมีจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น ให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตสาธารณะในลักษณะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย หรือการจัดให้มีการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในด้านการมีจิตสาธารณะ และเสริมสร้างให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดเป็น

กิจกรรมเสริมที่เป็นกิจกรรมใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏและหรือจัดเป็นกิจกรรมพิเศษที่เป็นกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือด้านเสริมสร้างการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ และจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านเสริมสร้างการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น จัดค่ายอาสาเพื่อพัฒนาสาธารณะประโยชน์ ให้กับนักศึกษา หรือจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ร่วมกับชุมชน เช่น กิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น กิจกรรมทางศาสนา ประเพณีท้องถิ่น หรืองานพิธีต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีจิตสาธารณะ และส่งเสริมให้นักศึกษำบำเพ็ญประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือด้านเสริมสร้างด้านคุณธรรมนำความรู้สู่การมีจิตสาธารณะ และจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านส่งเสริมให้ คณาจารย์จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมตามแนวทางพุทธ ศาสนาเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะทุกรายวิชา หรือจัดให้มีการปลูกจิตสำนึกให้ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความเสียสละขยันหมั่นเพียร มีความสามัคคี อดทน ประหยัด และเสริมสร้างให้นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าร่วม กิจกรรมคุณธรรมนำความรู้สู่มีจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่องโดยเข้ารับการฝึก อบรมด้านคุณธรรม

6. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือด้านเสริมสร้างให้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต ภาคเหนือ จัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านสร้างแบบอย่างที่ดีในการมี จิตสาธารณะ เช่น การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้จ่ายของตนเอง โดย ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลอย่างพอประมาณ อย่างประหยัดและเท่าที่จำเป็น และ ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักประหยัด

7. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านการสร้างแบบอย่างที่ดี ในการมีจิตสาธารณะ เช่น จัดให้มีการรวบรวมกระแสพระราชดำริสขององค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช โดยจัดทำเป็นหนังสือ เล่มเล็กแผ่นพับประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น หรือจัดให้มี

ศูนย์การเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ผู้ประกอบการและชุมชนโดยให้นักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครออกเผยแพร่โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย

8. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านจัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ โดยเฉพาะจัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ จัดกิจกรรมเนื้อหาที่จัดองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ เช่น แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาจิตสาธารณะโดยตรง หรือเสริมสร้างจัดให้มีการกำหนดภารกิจในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างชัดเจน และจัดให้มีโครงสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างเป็นระบบ

9. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ โดยการจัดกิจกรรมเนื้อหาที่จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ เช่น จัดให้มีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ให้เป็นสัดส่วนสะดวกต่อการจัดกิจกรรมสาธารณะ จัดป้ายนิเทศ ป้ายคำขวัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ หรือจัดอาคารสถานที่ที่ร่มรื่นสวยงามและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาจิตสาธารณะ และจัดแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา

10. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมในด้านส่งเสริมให้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคมมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น จัดให้นักศึกษาร่วมสืบสานวัฒนธรรมไทย โดยยึดหลักปฏิบัติหรือจัดให้นักศึกษาได้มีการร่วมกันสร้างความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติโดนผ่านกิจกรรม

11. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ส่งเสริมการใช้สื่อในการปลูกกระแสจิตสาธารณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น จัดให้มีการณรงค์ให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ โดยเปิดเวทีการ

เรียนรู้ร่วมกันระหว่างคณาจารย์ และนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือระหว่างคณาจารย์ นักศึกษากับชุมชน หรือองค์กรเอกชน หรือจัดให้มีการเพิ่มพื้นที่สื่อในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะให้แพร่หลาย เช่น สื่อท้องถิ่นหรือวิทยุชุมชน

12. มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเสริมสร้างด้านวางแผนงานนโยบายในการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะไปใช้ โดยการจัดให้มีการกำหนดนโยบายด้านการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะอย่างชัดเจน และจัดให้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจิตสาธารณะ หรือจัดให้มีการกำหนดแผนงาน โครงการ และกำหนดวิธีการดำเนินกิจกรรม โครงการที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะและกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการมีจิตสาธารณะ

13. มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ ควรตระหนักในเรื่องการพัฒนาจิตสาธารณะด้านความเสียสละ ความมุ่งมั่นพัฒนาของนักศึกษา โดยการร่วมมือกับชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการคัดเลือกบุคคลต้นแบบด้านจิตสาธารณะในสังคม/ ชุมชนให้นักศึกษาได้ศึกษาหรือจัดกิจกรรมให้นักศึกษาลงพื้นที่เรียนรู้พฤติกรรมบุคคลที่มีจิตสาธารณะ โดยการสำรวจ สังเกต สัมภาษณ์ และนำเสนอคอนติมีจิตสาธารณะที่สืบค้นได้มาเผยแพร่ในมหาวิทยาลัย ชุมชน หรือสังคม เพื่อเป็นแบบอย่างความประพฤติด้านจิตสาธารณะ นอกจากนี้ควรนำพ่อแม่เข้ามาเป็นเครือข่ายสำคัญในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา และมหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการให้บริการและการพัฒนาสังคม ซึ่งน่าจะส่งผลให้นักศึกษามีจิตสาธารณะมากขึ้น

14. คณาจารย์ควรจัดทำหลักสูตรหรือหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ เพื่อนำไปพัฒนานักศึกษาโดยอาศัยองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคมและความมุ่งมั่นพัฒนา เข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกฝังนักศึกษาเพราะการสั่งสอนการปลูกฝังจากคณาจารย์มีความสำคัญในปัจจุบันด้านคณาจารย์ที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา การที่คณาจารย์อบรมสั่งสอนและปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะและเห็นความสำคัญของจิตสาธารณะจะส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะมากขึ้น

นอกจากนี้การประพฤติเป็นแบบอย่างของคณาจารย์ก็มีความสำคัญ นั่นคือ หากคณาจารย์มีการแสดงพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นในการพัฒนาสังคมให้นักศึกษาได้เห็นเป็นแบบอย่างก็จะสามารถพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาได้

15. มหาวิทยาลัยราชภัฏควมมีหน่วยงานพัฒนาด้านจิตสาธารณะของนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อศึกษาวิจัยและจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดจิตสาธารณะ เพราะพฤติกรรมทางด้านช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคมและความมุ่งมั่นพัฒนา ล้วนแต่ต้องมีกิจกรรมในการพัฒนาทั้งสิ้น ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏควมมีหน่วยงานเพื่อให้คำปรึกษาวิจัย และประสานกิจกรรมกับชุมชนและสังคม เพื่อพัฒนาด้านจิตสาธารณะ

16. หน่วยงานต้นสังกัด จากการศึกษาพบว่า จิตสาธารณะของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านสังคม/ ชุมชน ด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรส่งเสริมให้บุคคลและนำสื่อดังกล่าวเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาด้วยการกำหนดเป็นนโยบายหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาให้เกิดขึ้นทั่วประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย. **วารสารวิชาการศรีปทุม**, 11(1), หน้า 34 - 40.
- ภาวิช ทองโรจน์. (2557). สถานสถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาอุดมศึกษา. เข้าถึงเมื่อ กรกฎาคม 12, 2557, จาก <http://heaven.dusit.ac.th>.
- สุพัตรา สุภาพ. (2546). สังคมวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ศาสนา ประเพณี. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), pp. 607 - 610.